

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

ערר (י-ם) 1399-17
ערר (י-ם) 1400-17
ערר (י-ם) 1401-17

בית הדין לעררים בירושלים
בפני כב' הדיין אילן חלבגה

- העררים:
1. עויסאת
  2. קונבר (ערר 1399-17)
  3. מאשור
  4. מאשור
  5. מאשור (ערר 1400-17)
  6. קונבר
  7. קונבר (ערר 1401-17)
- כולם ע"י עו"ד אחסתרבה

נ ג ד

המשיבה:
מדינת ישראל- רשות האוכלוסין וההגירה
ע"י הלשכה המשפטית

פסק דין

לפני חודעה מטעם המשיבה לפיה נכונה לערוך שימוע משלים לעוררים בעררים : 1399-17 , 1400-17 ו- 1401-17 (להלן: "העררים") ואולם הערר בתיק 1398-17 יותר על כנו משמדובר בעילה אחרת. כן מודיעה המשיבה כי המועד לשימוע נקבע ליום 13.12.2017.

מנגד, מעלים העוררים במסגרת תגובה מטעמם דרישה למחיקת העררים, מתן צו ביניים עד לחלוף מניין 30 ימים מיום מתן החלטה חדשה בעניינם וכן להורות למשיבה לפעול על פי נוהל הערות גורמים וליתן בידיהם זמן ראוי להתכונן לשימועים בכתב ובעל פה. כן מתבקש בית הדין לפסוק הוצאות לטובתם. לטענת העוררים משמעות עריכת ראיונות משלימים הינה חודאה בכך כי נפל פגם בהליכים וכי לא ניתנה לחם זכות טיעון ואפשרויות להתייחס לטענות החוזרות אשר הועלו לראשונה בכתבי התשובה ומשכך דין ההחלטות שוא העררים להתבטל ודין העררים להימחק.

מדינת ישראל
בית הדין לעררים לפי חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952

דיון והכרעה

במסגרת מכתבים הנושאים תאריכים 10.1.2017 ו-11.1.2017 ואשר עותקיהם צורפו לכתב התשובה הודיעה המשיבה לעוררים כי בהתאם להנחיית שר הפנים נשקלת האפשרות לביטול מעמדם בישראל וזאת בעקבות דיון אשר התקיים אצל שר הפנים עם גורמי הביטחון במסגרתו הוצג מידע לפיו גורמים במשפחה המורחבת שלהם "חשודים בזיקה לארגון דאע"ש ובמעורבות בפעילות טרור" ולפיכך קיים חשש בטחוני מהמשך שהייתם בישראל. משכך ניתנה בידם טרם מתן החלטה האפשרות להעלות טיעוניהם כנגד הכוונה לביטול מעמדם בישראל במסגרת שימוע שייערך להם.

מעיון בכתבי תשובה אשר חוגשו על ידי המשיבה במסגרת העררים עולה כי בבסיס ההחלטה לביטול היתרי שהייה של העוררים עומדים טעמים אחרים ושונים מאלו אשר צוינו במכתב המשיבה ואשר מפניהם התגוננו העוררים ואני מקבל טענת העוררים לפיה נפל פגם בחליך השימוע אשר התקיים להם.

נכון פעלה המשיבה עת החליטה כאמור בהודעתה מיום 7.12.2017 לקיים לעוררים ראיון נוסף כמפורט במכתבים מיום 7.12.2017 אשר עותק מהם צורף להודעתה. פועל יוצא מכך כי לאחר חליך הריאיון המשלים תתקבל החלטה חדשה על ידי המשיבה ומשכך אין מקום לעררים דגן ואני מורה על מחיקתם. העוררים יהיו רשאים להעמיד החלטה החדשה של המשיבה למבחן בית הדין במסגרת חליך ערר חדש, ככל שיבחרו לעשות כן. בנסיבות העניין החלטת המשיבה נשוא העררים מבוטלת. המשיבה תקבע לעוררים מועד חדש לראיון אשר יחול שלא לפני 45 ימים מחיום. העוררים יהיו רשאים להגיש למשיבה טיעוניהם בכתב 15 ימים טרם מועד הריאיון. המועד לריאיון אשר נקבע למחר- 13.12.2017 מבוטל. כן הנני מורה על עיכוב חליכי אכיפה והרחקה מישראל כנגד העוררים עד לחלוף מניין 30 ימים מיום מתן החלטה חדשה בעניינם. המשיבה תישא בהוצאות העוררים בסכום של 3,500 ₪ בכל אחד מן העררים.

מזכירות בית הדין תעביר עותק מפקס הדין גם לעו"ד בן ציון אדורם.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי בירושלים, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 45 יום.

ניתן היום, 12 בדצמבר 2017, כ"ד כסלו התשע"ח, בהעדר הצדדים.

אילן חלבצה, דיון
בית הדין לעררים